

РЕШЕНИЕ

№ 4

гр. К., 28.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., II-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Аксиния Б. Атанасова

при участието на секретаря Мария Г. Гергинова
като разгледа докладваното от Аксиния Б. Атанасова Административно наказателно дело № 20231850200250 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от Закона за административните нарушения и наказания.

Й. Т. С., ЕГН ***** от гр. К. е подал жалба до РС - гр. К. срещу наказателно постановление № 23 – 0286 – 000156 / 27.04.2023 г. издадено от Началника на РУ – гр. К., в която се сочат съображения на НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНОСТ И НЕОБОСНОВАНOST НА АТАКУВАНОТО НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ. Жалбоподателят моли съдът да постанови решение, с което да отмени същото изцяло.

На съдебно заседание пред настоящата инстанция жалбоподателят редовно призован не се явява и не изпраща представител.

Административнонаказващият орган редовно призован на съдебно заседание пред настоящата инстанция не изпраща представител и не е взела становище по така подадената жалба.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и ги прецени във връзка със събраните по делото доказателства по реда на чл. 14 и чл. 18 НПК, приема за установено следното от фактическа страна :

Видно е от приложения към делото акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 658340 / 02.01.2023 г., че на

02.01.2023 г. в 16.17 часа в община Г., на път II - 81, с посока на движение от гр. М. към гр. С., жалбоподателят е управлявал лек автомобил *****, собственост на Г.П.И. от гр. Б., като след извършена проверка в района на 36 + 000 км се установило, че управляваното от водача МПС е със служебно прекратена регистрация на основание чл. 143 ал. 15 от ЗДвП и по този начин е нарушил чл. 140 ал. 1 от ЗДвП.

Въз основа на Постановление за отказ на образуване на ДП от 18.04.2023 г. на РП – К., ТО – С. Началникът на РУ - гр. К. издава наказателно постановление № 23 – 0286 – 000156 / 27.04.2023 г., с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 638 ал. 3 от Кодекса на застраховането / КЗ / е наложил на Й. Т. С., ЕГН ***** от гр. К. административно наказание : „Глоба” в размер на 400.00 / четиристотин / лева за нарушение на чл. 638 ал. 3 от КЗ.

Изложената фактическа обстановка по делото съдът прие въз основа на свидетелските показания на свидетелите А. М. Н. и Х. А. В. - актосъставител, както и приобщените на основание чл. 283 от НПК писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи от правна страна :

От приложените по делото доказателства е видно, че наказателното постановление е връчено на жалбоподателя на 29.06.2023 г., а жалбата е подадена до РС - гр. К., чрез Административнонаказващият орган с вх. № УРИ 243000 - 3781 / 29.06.2023 г. Съдът приема, че жалбата е допустима с оглед на обстоятелството, че същата е подадена в предвидения в чл. 59 от ЗАНН - 14 - дневен срок за обжалване на връченото наказателно постановление.

При извършената служебна проверка съдът установи, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение не са допуснати съществени процесуални нарушения на нормите на ЗАНН, водещи до неговата отмяна.

В акта за установяване на административно нарушение, нарушението е описано достатъчно ясно, като са посочени всички елементи от обективната страна на състава, както и допълнителните относими към него обстоятелства. По този начин, е осигурена възможност на нарушителя да разбере за извършването на какво конкретно нарушение е ангажирана административно-наказателната му отговорност, респективно да организира пълноценно

защитата си, което той в крайна сметка е сторил в развитото се съдебно производство.

Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя. НП също е връчено надлежно на санкционираното лице, но и по правило това обстоятелство има отношение единствено към началото на преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, но не и към законосъобразността на неговото издаване, което хронологически предхожда връчването му.

Съдът намира, че следва изрично да отбележи, че административно - наказателното производство е започнало именно със съставяне на АУАН серия GA № 583767 / 13.01.2023 г. по реда на чл. 36 ал.1 от ЗАНН, а не по реда на чл. 36 ал.2 от ЗАНН, както неточно е посочено в наказателното постановление, че същото е издадено на основание отказ на прокуратурата да образува наказателно производство.

Това е така, доколкото нормата на [чл. 36, ал. 2 ЗАНН](#) урежда изключения от правилото за започване на производството, които допускат същото да се проведе и без съставен АУАН, при наличието на изрично предвидените в нея предпоставки.

В настоящия случай не се налага приложение на изключението, предвид наличието на съставен акт за установяване на административно нарушение, който е сложил началото на производството.

Но в обжалваното наказателно постановление е допуснато нарушение на чл. 57 ал. 1 т. 6 от ЗАНН, тъй като е посочено, че жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл. 638 ал.3 от КЗ и на същото основание му е наложено административното нарушение, а в действителност извършеното нарушение правилно е посочено в АУАН – чл. 140 ал.1 пр. 1 от ЗДвП.

Посочената разпоредба на [чл.140, ал.1 от ЗДвП](#) допуска по пътищата, отворени за обществено ползване да се движат само МПС, които са регистрирани и регистрационните табели са монтирани на съответните места, като съгласно НП нарушението се е изразило в управление на МПС, чиято регистрация е прекратена служебно. Описаната в АУАН и НП фактическа обстановка, установена и от настоящия съдебен състав, напълно кореспондира с обективната страна на посочения състав на административно нарушение.

Управляваното от жалбоподателя МПС е било без валидна

регистрация към датата на деянието, с оглед служебното прекратяване на същата в предходен момент.

При това, като е управлявал посоченото МПС по път за обществено ползване, какъвто е и уличната мрежа на територията на община Г., жалбоподателят формално е нарушил правилото на [чл. 140, ал. 1 ЗДвП](#). Съгласно [чл. 6, ал. 1 ЗАНН](#), административно нарушение е това деяние, което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред.

В настоящия случай обаче не може да се направи извод, че поведението на жалбоподателя Й. Т. С., ЕГН *****, което се субсумира под състава на административно нарушение по [чл. 638, ал. 3 КЗ](#) е извършено виновно.

Превозното средство е било собственост на трето лице – Г.П.И. и както повелява разпоредбата на чл. 143 ал. 10 от ЗДвП, същата е следвало да бъде уведомена за това, че служебно е прекратена регистрацията на МПС, а не само за прекратяване на застрахователния договор.

Това не е било сторено, тъй като по приложената преписка липсват справки от ОДМВР – С. за служебно прекратената регистрация.

Не е уведомяван и жалбоподателят и такива данни по делото липсват. Доколкото по делото липсват доказателства за служебната дерегистрация на автомобила да е уведомен жалбоподателят или да са били изети свидетелството за регистрация или снети регистрационните табели на автомобила, не може да се вмени нито в негова вина, нито във вина на трето лице, управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

По делото е приложена и застрахователна полица № BG / 02 / 123000091193 издадена на 31.12.2022 г., но в същата е посочено, че важи от 31.01.2023 г. до 30.01.2024 г., като първата вноска по нея е внесена на 31.12.2022 г., т.е. явно се касае за техническа грешка допусната от застрахователя.

По делото е приложена като доказателство и повторно издадената застрахователна полица от застрахователя № BG / 02 / 123000108789 / 03.01.2023 г., която съдът не коментира, тъй като нарушението е извършено

на 02.01.2023 г.

Незнанието на част от обективните елементи на състава на нарушението обаче, а именно - прекратяването на регистрацията по служебен път, налага извод за липса на

виновно поведение, доколкото нарушителят е действал в условията на фактическа грешка по смисъла на чл. 14 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН, която всякога изключва умисъла.

Липсват каквито и да било данни за непредпазлива форма на вина. По делото няма доказателства и такива не са ангажирани от наказващия орган, извършената служебна дерегистрация да е

била съобщена на собственика или на ползвателя, каквото задължение е вменено на органа, оправомощен да прекратява регистрацията, съгласно разпоредбата на чл. 143 ал. 10 от ЗДвП.

В този смисъл и Решение № 7423 от 21.12.2020 г. на АдмС - С. по адм.д. № 8338 / 2020 г. Ето защо, с оглед липсата на доказателства за виновно поведение, жалбата се явява

основателна и процесното наказателно постановление следва да бъде отменено.

Водим от горното и на основание чл. 63 ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23 – 0286 - 000156 / 27.04.2023 г. издадено от Началника на РУ - гр. К., с което на Й. Т. С., ЕГН ***** от гр. К. е наложено на основание чл. 638 ал. 3 от КЗ административно наказание : „Глоба“ в размер на 400.00 / четиристотин / лева за нарушение на чл. 140 ал. 1 пр. 1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – С. област в 14 – дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – К.: _____

